

01-10-2023 † ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΙΖ' ΚΥΡΙΑΚΗΣ.

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου, ἐνὸς τῶν Ἐβδομήκοντα, καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Μελαφόῦ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ὕχος πλ. δ^ν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἄμην.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερούγων ἀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἄβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἄπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἄναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

”Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ὄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ὄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἔκει ἔρπετὰ ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἔκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἔπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

”Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ηδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὑφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (**ἐκ γ'**).

Η ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ἐ**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν,
καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ
εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν
(.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης
Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν
θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης,
πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει
οίκουντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐχρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

΄**Υ**πὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

΄**Υ**πὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

΄**Ἄ**ντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ
καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ
Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Λαμήν.

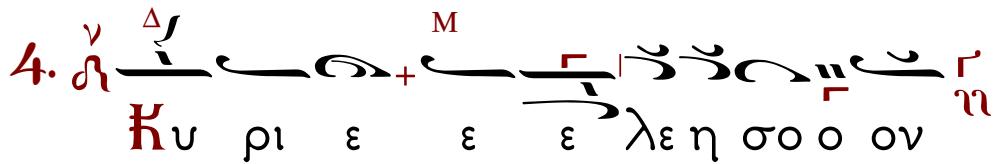
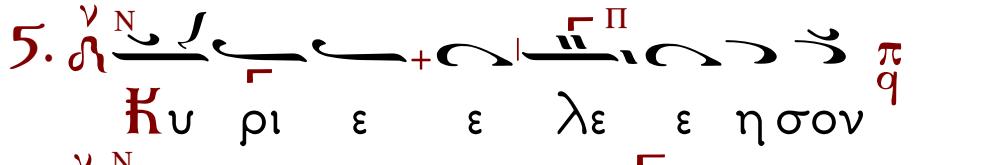
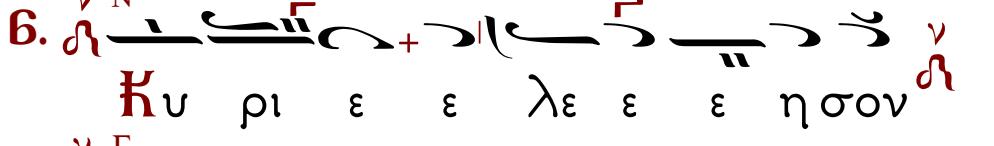
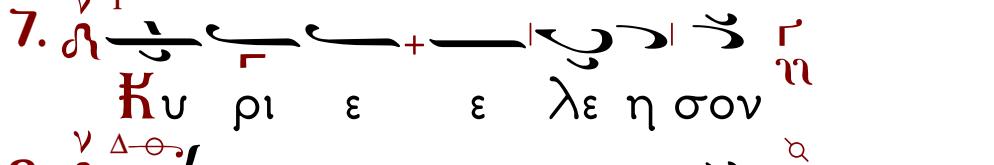
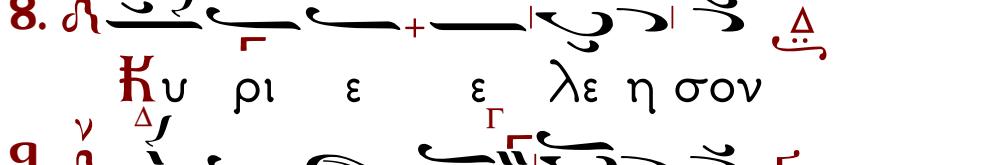
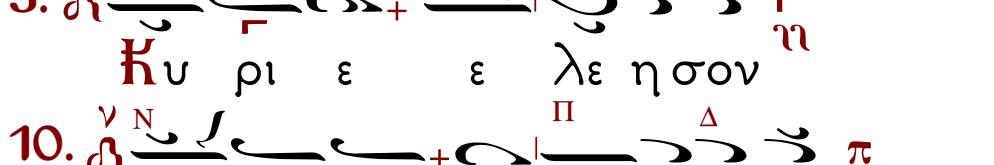
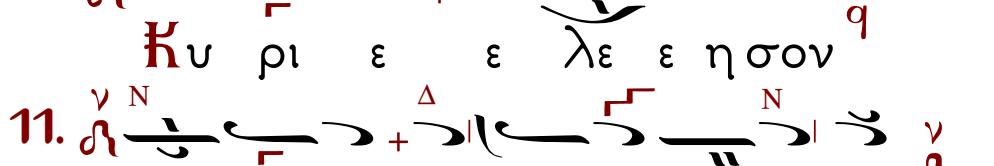
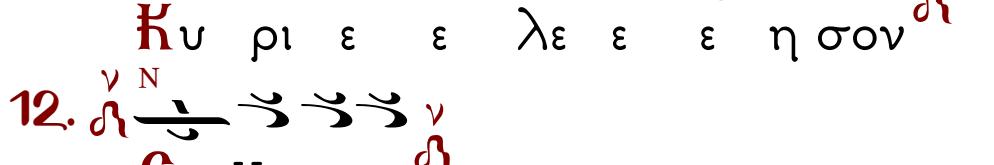
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕχος πᾶς Νη

1. Ἄ γ^ν_N — . — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η σον δ
2. Ἄ γ^γ — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η σον δλ
3. Ἄ γ^γ_N — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η σον δΔ
4. Ἄ γ^γ Δ — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η σον δ
5. Ἄ γ^γ Δ^{II} — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η σον δλ
6. Ἄ γ^γ_N — — + — M — N — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η σον δ

ΕΤΕΡΑ.

1. Ἄ γ^γ_N — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε ε ε η η σον δ
2. Ἄ γ^γ_N — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε ε ε λε ε ε η η σον δλ
3. Ἄ γ^γ Δ — — + — Δ — Γ — Σ — Λ — Η
 Κυριε ε ε λε η η σον δ

4.
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν π^q
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δι^γ
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν α^Δ
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ν
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σο ν π^q
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σο ν δι^γ
12.
 Κοι Κυ ρι ε δι^γ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέντραξα,
Ἄλλομεν Σπιχηρὰ ι'.
Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ὕποκλῆς Νη^Ω

χ ^N
 γ
 δι
 Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε δ ε κε κρα α
 ζα προ ος σε ε ε ει σα κου ου ου σο ο ον μου
 ου ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε
 γ
 δ
 Κυ ρι ι ε ε κε κρα α ζα α προ ο ος σε ε
 ε ει σα α α κου ου σο ο ον μου προ
 σχες τη φω νη η η τη ης δε η σε ε ε
 ω ω ω ω ως μου δι εν τω κε κρα γε ε
 ναι με προ ο ος σε ε ε ει σα κου σο
 ο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε δ

N

Ἡ **κα** τευ θυν θη η τω η προ σε ε ευ
 χη η η μου ου ως θυ μι α α μα α ε νω
 πι 1 1 0 0 0 ο ονσου **ε** πα αρσις
 τω ω ω ων χει ει ρω ω ων μου θυ
 σι 1 α ε σπε ρι 1 1 νη η η
 ει σα κου σον μου Κυ υ υ υ ρι 1 1 1

ε **δη**
 θ **ου** Κυ ρι ε φυ λα κη ντω στο μα τι
 μου **δη** και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει
 λη μου **δη**
 Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας ^Δτου προ φα σι ζε σθαι
προφα σεις εν α μαρ τι αις

^N **δι** Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την
α νο μι ι ι αν και ου μη συν δν α σω
με ^Nτατων εκλεκτων α αυτων ^γδι

δι Παι δε ευσει με δι και ος εν ε λε ει
και ε λεγ ξει με ^βλαι ον δε α μαρ τω λου
μη λιπα να τω την κε φα λην μου ^γδι

^N **ο** τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις
ευ δο κι αις αυτων ^Δκα τε πο θη σαν ε
χο μενα πετρας οι κρι ται αυτων ^γδι

N
λ Ι κου σο νται τα ρη μα ταμου ο τι η
δυνθη σαν ω σει παχος γης ερ ρα γη ε πι
της γης δι ε σκορ πι σθη τα ο στα
αυ των πα ρα τον Α δην

N
λ Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι
ο φθαλμοι μου ε πι σοι ηλπισα μη αν τα
νε λης την ψυ χη μου

N
λ Φυ λα ζον με α πο πα γι ιδος ης συ
νε στη σαν το μοι και α πο σκαν δαλων των ερ
γα ζο με νων την α νο μι αν

N
λ Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρωαυ τωων

οι α μα ρτω λοι ⁶_λ κα τα μονας ει μι ε γω

ε ως αν παρελ θω ^γ_δ
^N

Φω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα

ζα ^Δ_δ φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε η θην ^γ_δ

Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ

του α πα γγε λω ^γ_δ
^N

Εν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ

μα μου ^Δ_δ και συ ε γνως τας τρι βους μου ^γ_δ
^N

Εν ο δω ταυ τη ^Δ_δ η ε πο ρεν ο

μην ε κρυψαν πα γι δα μοι ^γ_δ

κατεβάσθη τον πόλιν και επέβλεψε πόνον και ουκ η ήν ο ε πι γι νω σκων με

πωλε το φυ γη η απ ε μου και ουκ εστιν ο εκ ζη τωων την ψυχην μου

κε κραζα προς σε Κυρι ε ει πα συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων των

Προ σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω θην σφοδρα

Ψυσαι με εκ των κα τα δι ω κοντων με

ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε
 με ^N
 ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ
 χηνμου ^Δτου ε ζο μο λο γη σασθιετω ο
 νο μα τι σου ^N
 σπε ρι νον υ μνον και λο γι κην
 λα τρει ει ει αν σοι Χρι στε προ σφε ρο μεν
 ο ο τι ην δο κη σας του ε λε η σαι η
 μας ^Nδι α της αναστα ασε ε ως
 με υ πο με νου σι δι και οι
 ε ως ου ανταποδως μοι

γ ^N
 δι **Κ**υ υ ρι ε Κυ ρι ε μη α πορ ρι ι ψης
 η μας α πο του προ σω που σου **αλ λα**
 ευ δο κη σον του ε λε η σαι η μας δι α

της αναστα α σε ε ως
 δι ^N
 δι **Ε**κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι Κυ
 ρι ε Κυ ρι ε ει σα κου σον της φω νης
 μου

δι ^N
 δι **Χ**αι ρε Σι ων α γι ι ι α μη τηρ των
 Εκ κλησι ων Θε ου κα τοιοι κη τη ρι ον **συ**
^{π ο}
 γαρ ε δε ξω πρω ω ω τη α φε σιν α μα ρτι
 ων δι α της αναστα α σε ε ως

ρε νη θη τω τα ω τα σου προ σε
 χον τα εις την φω νην της δε η σε ως
 μου ο
 αι ω νων γεν νη θεις επ ε σχα των δε των
 χρο ο ο νων ο αυ τος εκ της α πει ρο γα
 μου σαρ κω θεις βου λη η σει σταυ ρω σιν
 θα να του υ πε μει νε και τον πα λαι νε κρω θεν
 τα ανθρω πον ε σωσε δι α της ε αυ του
 ου α να στα α σε ε ως

Σπιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου.

Ἅγιος δέ. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς.

Σπίχος. ^{χ M} ^B αν α νο μι ας πα ρα

τη ρη σης ^χ Κυ ρι ε Κυ ρι ε τις υ πο
στη σε ται ^χ ο τι πα ρα σοι ο ι λα

σμος εστιν ⁶ ^λ

Ο τὴν ἀκτῖνα τὴν θείαν δεδεγμένος, ὅτε
νεύσει κρείττονι πεπληρωμένος σοι, ὁ πρώην
ζόφῳ κρατούμενος, προσῆλθε Σαῦλος, τὴν θείαν
κάθαρσιν ἔξαιτούμενος, τότε παμμακάριστε, ὡς
Ἱεράρχης σοφός, υἱοθετεῖς τῷ βαπτίσματι, τὸν
μετὰ ταῦτα, τὴν οἰκουμένην υἱοθετήσαντα· ὅθεν
σὺν τούτῳ μακαρίζομεν, σὲ τοῦ Χριστοῦ τὸν
Ἀπόστολον, Ἀνανία θεόφρον, ἵκετεύοντα
σωθῆναι ἡμᾶς.

Σπίχος. ^χ ^B νε κεν του ο νο μα τος

σου υ πε μει να σε Κυ ρι ε ⁶ ^λ υ πε

μει νεν η ψυ χη μου εις τον λο γον σου
 ηλ πι σεν η ψυ χη η μου ε πι ι τον Κυ ρι
 ον

Μεμυημένος τὰ θεῖα παραδόξως, βροντῆς
 γεγωνότερον Μάκαρ ἐσάλπισας, λόγον Θεοῦ τὸν
 σωτήριον, καὶ τοὺς ὑπνοῦντας, ἐν τοῖς μνημείοις
 τῆς ματαιότητος, ἐξήγειρας νέκρωσιν
 ἐναπορρίψαντας, τὴν τοῖς νεκροῖς
 συνοικίζουσαν, καὶ ἐν τῷ Ἄδῃ, τοὺς
 κεκτημένους ἐναποστρέφουσαν· οὓς ἀπειργάσω
 τοῦ νεκρώσαντος, τὸν νεκρωτὴν σκεύη τίμια,
 Ἰησοῦ τοῦ Δεσπότου, καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν.

Σπίχος. **χ**^M **β** **λ** πο φυ λα κης πρω ι ας
 με χρι νυ κτος **α** πο φυ λα κης πρω ι ας
χ **β** ελ πι σα τω Iσ ρα ηλ ε πι τον

Κυ ρι ον

6
λ

Ως φωτοφόρος, ώς θεῖος ὑποφήτης, ώς Μάρτυς θεόκριτος τῶν παθημάτων Χριστοῦ, καὶ τῆς μελλούσης φανήσεσθαι, ἀρρήτου δόξης, συγκληρονόμος τε καὶ συμμέτοχος, συνὼν τῷ δεσπόζοντι καὶ ἐνηδόμενος, ταῖς πηγαζούσαις ἔκάστοτε, φωτοχυσίαις, ἐκ τοῦ ἀδύτου φέγγους θεσπέσιε, τὴν φαιδροτάτην τοὺς τελοῦντας σου, νῦν Ἐορτὴν ἴκεσίαις σου, ζοφερῶν ἐκ κινδύνων, Ἀνανία ἐλευθέρωσον.

Σπίχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ὕχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σπίχος. π̄χ^π τι πα ρα τω Κυ ρι ω

το ε λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ

τρω σις και αυ τος λυ τρωσε ται τον Ισ ρα

ηλ εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ

του ου ου

‘Ο μουσουργέτης, ἡ λύρα, τοῦ θείου Πνεύματος, ἡ ἀηδών, ὁ τέπτιξ, ὁ τῶν θείων ἀσμάτων, αὐλὸς τῆς Ἐκκλησίας, πᾶσιν ἡμῖν, τάς αὐτοῦ παρατίθεται, μελωδικὰς εὔωχίας, καὶ δι’ αὐτῶν, κατευφραίνει τοὺς θεόφρονας.

Σπίχος. $\pi^{\chi \text{ Π}}_q$ Ή νει τε τον Κυ ρι ον παν
 τα τα ε θνη ε παι νε σα τε αυ το ον
 παντες οι λα οι $\ddot{\alpha}$

‘Ο φαεινότατος λύχνος, καὶ διειδέστατος, ἡ μελουργὸς κιθάρα, ἡ νευρὰ τῶν εὔσήμων, τοῦ Πνεύματος λογίων, ἄδει τρανῶς, ἐκδιδάσκων τὰ πέρατα, ἐν ἀσιγήτοις τοῖς ὅμνοις δοξολογεῖν, τῆς θεότητος τὴν μίαν αὐγήν.

Σπίχος. $\pi^{\chi \text{ Π}}_q$ Ο τι ε κρα ται ω θη το
 ε λε ος αυ του εφ η μας $\ddot{\alpha}$ και η α λη
 θει α του Κυ ρι ου $\ddot{\alpha}$ με νει εις τον αι ω

—
να

Δ
ἢ

Καὶ τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, ὡς παριστάμενος,
καὶ παρρησίαν Πάτερ, πρὸς αὐτὸν κεκτημένος,
ἥμῶν τῶν ἐκτελούντων, μνήμην ποιοῦ, τὴν
φαιδρὰν σου πανήγυριν, τοῦ λυτρωθῆναι
κινδύνων καὶ πειρασμῶν, Ρωμανὲ^τ
θεομακάριστε.

Δοξασπικὸν Βυζαντίου.

Ἅγιος Ἡχος Πα

πχ πχ πχ πχ πχ πχ πχ πχ
 ιε ε ε ε ιο ο ο ζα πα τρι ι και αι αι
 γι υι ω ω και α α γι ι ι ω ω Πνε ε
 ε ε ευ μα α α α τι π
 π π π π π π π π π
 Το σκε ε ευ ος τη η ης ε κλο ο γης το
 με γα δο χει ο ον του Πνε ε ε ευ μα
 α α α τος παυ λον τον Α πο στο ο λον ε ε
 φω τι ισας Α πο ο ο ο στο ο ο λε θε
 ο θεν κα τα α πο κα λυ υψι χρη μα τι
 ισθεις ως αυ το πτη ης του ου Λο ο γου και
 μυ στης τωων θαυ μα α α τωων α α

αυτου ^π_q Α ποστολος δε προτωων μα θη η
 των και πιστος οι κο νο ο ο ο μοστη ης
 νε ε ε ας Δι ι α θη η η η κης δι
 ο αυτον μι μου με ενος τον δι δασκαλον Χρι
 ι στον το οι κει ο ον αι μα α ε ζε ε ε ε
 χε ε ε ε ας μαρτυ ρι κω πα α α θει
 ο μο λο γη της γε νο με ε νος Α να νι
 α Ι ι ε ρα α αρ χα α Χρι ι ι
 στου και τον δρο ο ο μο ον τε λε ε ε
 ε σας την πι στι ιν τε α συ λο ον τη η
 ρη η σας ^π_q και τοις α νωω λει ει τουουργοις

εν υψιστοις ασυλι ζοοοο με ε ε ε
νος πρεσβε ευ ε εσω θη ναι τα α ας ψυ
χα α α ας η η η ημων

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

χ ^N
 ρ
Δ Και νυ υν και α α ει και εις τους αι
 ω ω νας των αι αι ω ω ω νω ων α α
 α μην
 ρ

ρ ^Δ
Ω Βα σι λευς των ου ρα α α νω ων
 δι α φι λα α αν θρωω πι 1 1
 αν ε πι τη ης γης ω ω ω ω φθη και
 τοις αν θρωω ω ποι οις συ να νε ε ε στρα
 α α α α φη **ρ** εκ Παρ θε ε ε νου ου
 γαρ α α γνης σαρ κα προσ λα α α βο με ε νος
 και εκ ταυ της προ ε ε λ θων με τα της προ οσ

λη η η ψε ε ε ε ως ει εις ε ε στι
 ιν γι υι ος δι πλους τη ην φυ υ υ
 υ υ σιν αλλ ου την υ υ πο ο ο ο στα
 α α α σιν δι ο τε ελει ο ον αυ τον
 Θε ε ον και τε λει ο ο ον ανθρωπον α
 λη θως κη ρυ υ υ υ υ υ το ο
 ο ο ον τες δι ο μολο ο γου ου ου μεν Χριστον
 τον Θε ο ο ο ον η η η η μων δι ον ι ι
 ι κε τε ευ ε μη η τερ α νυ υ υ υ μ φε
 ε ε ευ τε δι ε λε η θη ναι τας ψυ χα ας
 η η μωω ω ων

Εἰσοδος, Φῶς ἵλαρόν.

Ὕχος πά Δι

Φῶς ι λα ρον α γι ας δο ο ο ξης
 α θα α να α του Πα τρος ου ρα νι
 ι ι ου α γι ου μα κα ρος Ι η σου
 ου Χρι ι ι ι στε ελ θο ο ο ο
 ο ον τες ε πι ι τηνη λι ου δυ υ υ
 σιν ι δον τε ες φως ε σπε ρι νον υ
 μνου ου μεν Πα τε ε ρα γι ο ον και α α
 γι ο ον Πνε ευ μα Θε ο ον α ξι ο
 ο ον σε εν πα α σι και ροις υ μνει ει ει
 σθαι αι φωναις αι σι ι αις γι ε ε Θε ε ε

ου ου ζω η η η η η η η η ην ο ο δι ι
δου ους δι ο ο ο ο ο κο ο σμος
σε ε ε δο ο ζα α α ζει ει

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ. ΤΩΣ ΣΑΒΒΑΤΩΣ ΕΣΠΕΡΑΣ.

Ὕχος ἘΔΙ

Ἄχτη
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευσεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υσατο
6

Στίχ. 6
Ἐ νε δυ σα το ο Κυ ρι ος

δυ να μιν και πε ρι ε ζω σατο
Ἄ

Ἄχτη
Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευσεν

ευ πρεπειαν ε νε δυ υσατο
6

Στίχ. 6
Και γαρ ε στε ρε ω σε την οι

κου με νην η τις ου σα λευ θη σε ται
Ἄ

Ἄχτη
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ

πρεπειαν ε νε δυ υ σα το ο ο
Ἄ

Είπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά Σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἄπαξ**).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε ἐλέησον (**ἐκ τρίτου**).

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ

ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).

"Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀμήν. **Κ**αταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς

τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὅμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Ο Διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἔλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἔλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἔλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὀδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Сυγγνώμην καὶ ὄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ὀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Coὶ Κύριε.

“Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Χορός: **Ἄ**μήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Coὶ, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἐπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἵ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργίας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων

πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο Χορός: Ἀμήν.

Σαββάτῳ Ἐσπέρας. Ἀπόσπιχα.
Ἅγιος πᾶς Νη^ρ

Ἄνηλθες ε πισταυρου Ι η σου ο κα
ταβας εξ ου ρα νου ηλθες ε πι θα να τον
η ζω η η α θανατος προς τους εν σκο
τει το φως το αλη θι νον προς τους πε σον
τας η πα αν των α να στασις ο φω τι
σμοζκαι ο Σω τη ηρημωνδο ο ζα α σοι
Ο Κυ ρι ος ε βα σι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ σα το ε νε δυ σα
το ο Κυ ρι ος δυ να μιν και πε ρι ι
ε ζωσατο

N

Ἄρι στον δο ζο λο γη σω μεν τον α να
σταν τα εκ νε κρων ψυ χην και σω μα γαρ α
να λα βων τω πα θει απ αλ λη λων δι ε τε με
της α χραν του μεν ψυ χης εν Α δη κα
τελ θου ου σης ον και ε σκυ λευ σε ἀ τα φω δε
δι α φθο ραν ουκ ει δε το α α γι ον σω
μα τρου Λυ τρω του ου των ψυ χω ων η η μων
Ἄι γαρ ε στε ρε ω σε την οι κου
με νην ἀ η τις ου ου σα α λευ θη σε ται
Ἄψαλ μοις και υ υ μνοις δο ζο λο
γου μεν Χρι στε την εκ νε κρων σου α να στα

σιν δι ης η μα ας η λευ θε ρωσας της
τυ ραν νι ι δος του Α δου και ως Θε ος ε
δω ρη σωζω ην αι ω νι ον και το με γα ε
ε λε ε ος
κω οι κω σου πρε πει α γι α σμα
Κυ ρι ε εις μα κρο ο τη η τα η με ρων
Δε σπο τα των α πα α αν των
α κα τα λη πτε ε ποι η τα ου ρα νου και
γης δι α σταυ ρου πα θων ε μοι α πα
θει α αν ε πη γα σας τα φην δε κα τα δε
ξα με νος και α να στας εν δο ξη συ να νε

στη σας τον Α δαμ χει ρι παν το δυ να μω
δο ο ζα τη ση τρι η με ε ρω ε γερ σει δι
ης δε δω ρη σαι η μιν την αι ω νι ον ζω
ην και ι λα σμον α μαρ τι ων ως μο νος ε ευ
σπλα αγ χνος

Ὕχος λ. πα.

π
καταράται τε καὶ πνεύματι
καὶ γῇ ω καὶ α γῇ ω πνευ μα α α
τι π

π
πρωτη καλων α πα αρ χη ω φθησω
τη ρι α ας α α φοιρ μη πω μα νε ε
πα τη ηρ η η η μων αγ γε λι κη η
ην γαρ υ μνω δι αν συ στη σα α με ε ε
ε νος φε ο πρε ε ε πως ε πε δει ει ει ξω
την πο ο ο λι τει ει α α α ανσου χρι
ι στο ο ο ον το ο ον Θε ε ον ι κε ε

ε ε ε ε ε τε ευ ε ε ε ε ε ε
 πει ρασμων και κιν δυ υ νω
 ων λυ υ υτρωω θη η η ναι τους α α α
 α α α αν υ μνου ου ουν τα α α ας σε

Εις τὸν Σπίχον. Ἡχος πτ. Δι.

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
 των αι ω νων α μην
 Ο ποι η της και λυ τρω της μου Πα να
 γνε Χριστος ο Κυριος εκ της ση ης νη
 δυ ος προ ελ θων ε με εν δυ σα με νος
 της πρωην κα ταρας τον Α δαμ η λευ θε

ρωσε δι ο σοι Πα να γνε ως του Θε ου ου
Μη τριτε και Παρ θε νω αληθως βο ω μεν
α σι γη τως το χαι ρε του ου Αγ γε λου χαι ρε
Δε σποι να προστασι ι ι α και σκε πη
και σω τη ρι α των ψ χω ων η μω ω ω
ων

ΙΕΡΕΥΣ: Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου,
Δέσποτα, κατὰ τὸ δῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας
κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν, φῶς εἰς
ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

Ο Ἀναγνώστης: Ἡλικιος ὁ Θεός, Ἡγιος
Ἰσχυρός, Ἡγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ').

Δόξα Πατρὶ... **Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν,
ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ὅ ιερεὺς:

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ
ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ὀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Αναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾨχος πλ. δ^ν.

Ἄχος λαὶ Γα

Γ ρ Λ Εξ υψους κα τηλ θες ο ο ευ σπλα αγ
 χνος Λ τα φην κα τε δε ζω τρι η με ε ρον
 ι να η μας ε λευ θε ρω σης των πα
 θων η ζω η και η α να στα σις η
 μων Λ Κυ ρι ε ε δο ζα α σοι Λ
 Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου.

Ἄχος γ^ν.

Γ μ Λ πο οστο λε α γι ε Α να νι
 α Χ ο πρε σβευ ε τω ε λε η μο νι Θε ω
 ι να πται σμα των α φε σιν πα ρα σχη ταις
 ψ χαι αις η μων Λ

Δόξα...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΟΥ ΟΣΙΟΥ.

Ηχος πᾶς — Γα

Γ ρ
δι Εν σοι Πα τερ α κρι βως δι ε σω θη
το κατ ει ει κο ο ο να λα βων γαρ τον
σταυ ρον η κο λου θη σας τω Χρι στω και
πρατ των ε δι δα α σκες ρ πε ρο ρα αν
μεν σαρ κος πα ρε ερ χε ται γαρ ε πι με
λει σθαι δε ψυ χης πραγ μα τος α θα α να α
α του δι ο και με τα Αγ γε λων συ να
γαλ λε ται Ο σι ε Ρω μα νε το ο πνευ μα
α σου

χ
Γ

Δ **Και** νυν και α ει και εις τους αι ω

Θεοποιόν.

Γ
Δ

νας των αι ω νων α μην

χ π , Γ

Δ **Ο** δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου

και σταυ ρω σιν υ πο μει νας α γα θε

N

ο θα να τω τον θα να τον σκυ λευ σας και

ε ε γερ σιν δει ξας ως Θε ος μη πα ρι δης ους

G

ε πλα σας τη χει ει ρι σου Δ δει ξον την φι

λαν θρω πι αν σου ε λε η μον Δ δε ξαι την

q

G

τε κου σαν σε Θε ο το κον πρε σβευ ου

σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η

q

μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Γ
Δ

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

ΧΟΡΟΣ: Εύλογησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμην. Στερεώσαι, Κύριος ὁ Θεός, τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὔσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἔκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει (ἢ τῇ μονῇ, ἢ χώρᾳ, ἢ τῇ νήσῳ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Ἀναγνώστης: Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα... Καὶ νῦν..., Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ

Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

ΙΕΡΕΥΣ: Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ο Χορός: Ἄμην.

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγίνε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρός Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἅγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.